

Trond og Kristin Lereng, Ryaveien 85, 2740 Roa - Mob. 99289936 tiurheimen@hotmail.com
www.tiurheimen.com

MOT ALLE ODDS

De første og beste ukene av jakta var lagt bak oss, og jobben krevde sitt igjen. Men tankene gikk til grov, gammelskog og høstkledd fjellvidder. Innsatsen i arbeidslivet var heller laber ! Jeg bråbestemte meg midt i uka, rasket sammen utstyr og bikkjer og dro til fjells !

Vi vagget med alt for tung bør innover mot koia, og i seneste laget på ettermiddagen. Valpen, Vette, var yr av glede, men ble behørig satt på plass av bestemor Jill som var sur. Kløvbæring var ikke noe for aldrende damer, syntes Jill. Hun ville ut og jakte, og ville slettes ikke ha noe av en overglad valp som beit henne i ørene. Vette hadde ikke noe videre lykke hos de andre bikkjene heller. Vi kom da omsider frem, og snublet oss inn i koia i grevens tid før mørket omsluttet oss helt.

Jill hadde overlevd de to første hardjaktukene til tross for dyrlegens dystre spådommer. For en del år siden ble det oppdaget en svak suselyd på hjerte. Hjerteklaffene lukket ikke skikkelig lenger, så blodet strømmet litt frem og tilbake. Og nå, på kontrollen rett før jakta, hadde det blitt sterkt forverret. Man trengte verken veterinærutdannelse eller stetoskop for å høre at noe var galt. Det hørtes ut som Vøringsfossen i full vannføring slik det bruste og suste i hjerte hennes. Hun hadde altså alle odds imot seg. Men jeg hadde bestemt meg for å bruke henne for fullt likevel. Falt hun ”på post” ville jo det være en verdig avslutning for en skogens – og fjellets dronning.

Valpen vekket oss grytidlig neste morgen, og jeg bestemte meg for å ta med bare Jill i dag. Jeg ville drive jakt slik jakt skal drives. Med gammelhund uten hensyn til jaktprøvenes kosmetiske finurligheter.

Vi rustet oss for en hel dag i fjellet, gav blaffen i hele verden, snudde ryggen til og forsvant inn i skogbandet opp mot fjellet, Jill og jeg. Hun gikk ut i erfarne slag i passe fart i den tette skogen. Det bruker og være godt med skogsfugl i liene opp mot fjellet, og jeg ville prøve der først. Det er et krav jeg setter til mine hunder. De skal kunne takle både skogsfugljaktens finesser og fjellets åpne vidder. Først da har man jakthund !

Det er så behagelig rolig å bare rusle slik av gårde med erfaren gammelhund. Uten roping og bråk som ofte følger med en rampende unghund. Vi kjenner hverandre ut og inn, Jill og jeg, etter å ha tilbrakt all fritid i skog og fjell i mer enn 10 år. Det har kostet meg et par kjerringer, men det har det vært verdt ! Det finnes jo mange av det slaget, men det kan være lengre mellom den virkelig store jakthund. Hunden som spiller på alle jaktens strenger, og fremkaller fjellets vakreste toner. Nå har det imidlertid ordnet seg

Trond og Kristin Lereng, Ryaveien 85, 2740 Roa - Mob. 99289936 tiurheimen@hotmail.com
www.tiurheimen.com

med hundegal, jaktende kjerring, så da kan man jo også nå de helt store høyder på hjemmebane, men det er jo en annen sak.....

Jill har alltid vært litt sær, og det er tydelig hvordan forfedrenes aner lever i henne. Linjeavlet som hun er på det tradisjonsrike Kalvsjøliablodet avlet frem av gordonsettermannen og jegeren Rolf Aune. Det var han som i en mannsalder skapte noe av det desidert beste blodet innen norsk gordonsetteravl. Jill kunne være en prøvelse som unghund, sta og egenrådig som hun er. Vi har hatt våre oppgjør, men når ting falt på plass, ja, da ble det jakthund ! Hun er

forøvrig oppkalt etter Aunes Coolwinna Gorse, som ble importert fra Erins grønne øy, også hun kalt Jill til daglig

Vi hadde ikke gått lenge før jeg hørte fugl i lufta. Pokker også, ble det en støkk ? Men så hørte jeg Jills taktfaste los. Ja, de siste årene har hun flere ganger skjelt på fugl som har tresatt seg. Jeg har aldri felt for henne i slike situasjoner. Det gjorde jeg ikke nå heller. Eneste resultat var at jeg ble gjennomvåt etter å ha ålet meg frem gjennom duggvåt lyng. Ei røy slapp seg ut fra furua akkurat da jeg kom på noenlunde skuddhold.

Etter hvert la jeg om kursen. Jeg ville til fjells for å pånytt oppleve høstklede, åpne vidder, og se Jill utfolde seg i store , vide søk.

Og store, vide søk ble det ja ! Jeg har for øvrig aldri skjønnet hvorfor man skal fremelske så vide søk. Det sier seg selv at hundene legger igjen alt for store, uavsøkte luker i terrenget og på den måten går for forbi fugl. Men Jill har lett for å legge på og legge på hvis hun ikke finner fugl. Etter en times gange i tunge myrområder ble hun borte over en åskamm. Jeg ventet en god stund, og regnet med at hun kom frem igjen på bortsiden av ei stor myr, men ingen hund kom. Jeg bestemte meg for å lete etter henne, og med en anelse uro i kroppen satte jeg kursen mot bakketoppen. Jeg var litt usikker, ville jeg finne henne i stand, eller liggende fredfylt i terrenget ? Hadde hun presset seg for hardt ? Hadde dyrlegens advarsel skjedd ?

Men neida, jeg så henne langt, langt ute. Der stod hun som spikret som så mange ganger før, kikket seg bakut, og så etter meg. Kommer du ikke snart ? Jeg skjøt en rypekylling som satt som spikret fast i lyngen. Jeg måtte nesten sparket den opp selv, slik som den trykte. Lang pause tok vi etter fuglearbeidet slik vi bruker å gjøre.

Etterpå jaktet vi uryddige hauger med mannshøy bjørk og tett vier innimellom. Vanskelig terreng å gå i, men vanligvis godt med fugl. Det ble stand igjen, men jeg så at hun var usikker. Hun justerte seg litt, og så begynte hun å gå, og når Jill smyer seg frem

Trond og Kristin Lereng, Ryaveien 85, 2740 Roa - Mob. 99289936 tiurheimen@hotmail.com
www.tiurheimen.com

på raue labber, da er hun i farlig humør ! Jeg fulgte på, og hadde mitt fulle hyret med å holde meg i skuddposisjon mellom bjørkeleggene. Det ble flere stander underveis før hun fikk opp et stort kull i tettbjørka. Jeg heiv opp hagla, og ei rype ble offer for en tolver fra Nittedal. Jill har aldri vært noen stor apportør, men nå hentet hun fuglen som en dreven retriever. Som hun skulle si, joda, jeg henger fremdeles med !

Jill gjorde alles dystre spådommer til skamme, og lever i beste velgående. Det kan fort bli en høst til !

Trond Lereng